

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137151114576/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

sig hende mere, og ved Afskeden rakte de hende hver en større Gave, end de ellers vilde have givet.

Hun stod ene med *Otto* ved den aabne Dør og hjalp ham hans Reiseskappe paa

»Bevar Deres Hjerter reent!» sagde han alvorligt. »Det er langt mere end Skjønhed!»

Den unge Pige rødmede og saae forundret efter ham, saaledes talte ingen af hans Alder til hende. Vennerne rullede afsted.

»Stakkels Pige!» sagde *Otto*, »men jeg troer det er skikkelige Folk hun er kommet til! —»

»Hun har et forunderligt Blik!» sagde *Vilhelm*, »veed De hvad? Der er virkelig noget beslægtet deri mellem Dem og hende. Det var mig saa paafaldende!» —

»Det er en Compliment, jeg ikke kan tage imod!» svarede *Otto* og smilte. »Hende vilde jeg nok ligne.»

Klokken var ikke tre endnu, da Vennerne naaede *Ringsted*.

»Saa langt inde i Sjælland har jeg endnu aldrig været!» sagde *Otto*.

»Saa skal jeg være Deres Guide. *Ringsted* har een Gade og en Stump, og man bliver slet opvartet, som De snart skal see og prøve. Imidlertid kan man tænke paa *Hagbarth* og *Signe*; ikke langt herfra, ved *Sigersted*, hængte hans Kaabe i Egen og *Signelils* Buur stod i Luc. Nu er der kun Mark og Eng, en Kjæmpehøi og den gamle Folkeviser. Saa jage vi forbi det venlige *Sorø*, der med Skoven speiler sig i den bugtede Sø; men vi faae ikke meget af det at see. Dog er her et andet romantisk Partic, en gammel Ridderborg forvandlet til Kirke, høit paa Bakken ved *Soen*, og, tæt ved, det skumle *Rettersted*. Derpaa kommer man til *Slagelse*, en livligere By, med *Antvorskov* Kloster, *Frankenaus* Grav, og en Latinskole, berømt ved sine Digtere. Der har *Baggesen* og *Ingemann* svedet Latin. Ellers, da jeg der engang spurgte Vertinden om Byens Mærkværdigheder, erkjendte hun kun to: *Bastholms* Bibliothek og den engelske Sprøite. Theatret har til Fortæppe en Allee med et Vandspring, hvor Straalen er malet saaledes, at den synes at staae op fra Souffleurhullet, eller maaskee er det Hele den engelske Sprøite? jeg veed ikke! dets Gadedecoration præsenterer Byens Torv, hvorved alle Stykker faae noget hjemligt. See det er nu Byens nyere Historie! af den ældre og romantiske, da veed De, at det var her, hellig *Anders* var Sognepræst. Ja, det var en Mand! han er ogsaa besjungen af vore første Poeter! Vi ende derpaa med *Korsør*, hvor